

Radical

21
COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul III,
(CCIL)
Nr. 512
Simbătă,
5
decembrie
1992
10 lei

Panem et circenses

Încet, încet ecourile Sărbătorii Naționale se sting iar, cu trecerea vremii, trecutul se afundă tot mai tare în neadevăr și în uitare. 1 Decembrie 1992 a fost aniversat de actuala putere în stilul festivizat al perioadei antedecembriste. Cascadele de cuvinte nu reușesc însă a ține loc de adevăr. Dimpotrivă, după potopul de vorbe goale și imagini TV trunchiate, spectacole ieftine și de factura cea mai josnică se ascunde minciuna grosolană și intenția ticăloasă.

La 28 noiembrie TVR a trecut cu nonșalanță desăvârșită peste semnificația zilei — aniversarea alpiștii Bucovinei la România. Nici un cuvânt și nici o imagine despre Cernăuți, Iancu Flondor sau regele Ferdinand. În schimb, TVR a oferit două ore de spectacol acultural cu M. Jackson. În locul cuvenitei lecții de istorie și firească trăire patriotică, instituția dezinformării aservită puterii a oferit exhibiționismul vulgar al pseudostarului, campion al kitsch-ului.

Bazându-se pe subcultura de masă, guvernării o folosesc cu eficacitate în propriul interes, stimulând apucăturile primitive, la nivelul excitațiilor instinctuale. Actuala putere (inutilă precizare că-i tot comunistă — prin indivizi, concepții, principii și metode) cunoaște și practică ceea ce se știa și se cultiva încă din antichitate. Pentru cirezile de prosti (vorba lui Petre Țuțea) PANEM ET CIRCENSES a fost și rămâne cel mai eficient și adormitor drog, cu care energiile brute pot fi canalizate în direcțiile dorite.

S-a putut vedea cum turma isterizată și imbecilizată se extaziază la spectacolul vulgarității. Ea n-are nevoie să afle ce s-a întâmplat la 27 martie, 28 noiembrie, sau 1 decembrie 1918 — la Chișinău, Cernăuți, ori Alba Iulia. Cu atât mai puțin o interesează dacă de Marea Unire se leagă sau nu numele ilustrilor bărbați români, făuritori de Unitate și cîștitori de Regat Român Reîntregit și Mare. Pantelimon Halipa, Iancu Flondor, Iuliu Maniu, Vasile Goldiș sau regele Ferdinand n-au nici o însemnătate, nici pentru TVR, nici pentru localitarul cotrocenist rămas un autentic activist pecerist. Domniei sale, memoria i-a funcționat doar pentru numele lui Mihai Vițeazul și Al. I. Cuza în discursul ocazional de recepția festivă de ziua de 1 Decembrie. Că nu s-a referit la monarhia României moderne e explicabil (chiar dacă rezidează într-un palat regal) cunoscându-i-se alergia pentru această instituție. E de mirare, totuși, cum de a ratat întâlnirea cu Burebista?

Trebuie, oricum, recunoscut meritul major cel are TVR în demolarca sacralului și în sacralizarea vulgarului. Această instituție, virf de lance în mina puterii, realizează un act criminal de pervertire a tineretului și de adormire a spiritului înfregii națiuni. Prin spectacole ca cel pus în scenă cu M.J. profită puterii este enorm la toate nivelele. Pe calea cultivării violenței gestului, a expresiei și a cuvintului, prin stimularea instinctelor primare — în primul rând sexuale — se menține climatul de isterie colectivă și de vulgaritate, spiritul de turmă și starea de imbecilitate subculturală. Manifestările spectacolului de acest gen rămân ceea ce sînt: KITSCH-ul în monstruoșitatea lui cea mai înfricoșătoare, ce reușește să adoarmă spiritele și să abată preocupările din sfera culturii, a educației și adevărului.

prof. Nicolae POP

Instantanee medieșene

• Deși în strada Nicolae Iorga funcționează legal două oficii de schimb valutar, cursul de referință al monedei naționale se stabilește în mod pragmatic în gangurile sau curțile respectivei străzi, de către... agenții de schimb turcii, familiarii ai bursei negre. Cu siguranță că mai deosele descinderi în zonă ale agenților de... poliție ar avea darul de-a speria și împăraștia „ciorile”, conferind în acest fel o tentă ceva mai... deschisă bursei!

• Tot în str. Nicolae Iorga (nr. 37) consemnăm un alt fapt, de data aceasta inedit. Este vorba de înființarea în cadrul Asociației de Medicină Naturistă „Totul pentru sănătate” a unui cabinet de bioenergoterapie, condus de către d-na dr. Mirela Voicu. Asupra acestui subiect vom reveni zilele următoare cu informații și amănunte pertinente.

• Se constată cu indignare că, de o perioadă de timp gunoarele, mizeriile, au devenit efectiv parte integrantă din viața noastră. La cele mai

(continuare în pag. a III-a)

Ion GIRNOD

CU GARDA INVERSA...

DI. Petre Roman a fost ales președinte de onoare al Federației Române de Box (sau vox ringus!). Prima altercație „între corzi” s-a întâmplat imediat: „Vásile Mariuțan, fost campion la categoria grea, i-a imputat noului președinte că tatăl acestuia a fost unul dintre cei care au hotărât destinul familiei Mariuțan... părinții fiind deportați în Bărăgan”. DI. Roman a avut noroc, din moment ce a bătut

Lentila de contact

gongul înaintea reprizei a treia...

NADIA A FOST DETRONATĂ

Rusoaița Natașa Alexandrova, numită și „Madona rusă”, a detronat-o pe Nadia Comăneci de pe „panoul cotelor frumuseții” din Statele Unite. Fiind într-o perioadă de eclipsă, „datorată în bună parte gafelor comise (...) la sosirea ei intempestivă în America”, Nadia și-a pierdut din popularitatea de manechin, în timp ce Natașa conferența la Universitatea Harvard și a convins auditoriul că Gorbaciov e „unul din cei mai deosebiți politicieni din istorie”. Nadia nu a convins cu nimic... nici despre „defunct”, nici despre actualul președinte...

SERBĂRILE ORTODOXIEI

Simbătă, 5.12.1992 • ora 18 — În Catedrala Mitropolitană va vorbi Păr. Ioan Iovan pe tema: „Postul și Spovedania”, urmat de un Concert de Corlind susținut de Corala „Crai Nou”. • ora 20 — „Confluente culturale-religioase” cu Pr. Prof. Dr. Ioan Ică, în Aula Facultății de Teologie.

Duminică, 6.12.1992 • ora 9 — Sfânta Liturghie în Catedrala Mitropolitană unde va ține un cuvânt de învățătură Pr. Ioanichie Bălan despre Sfântul Nicolae — mijlocitor în redescoperirea valorilor moral-creștine. • ora 13.30 — Sfântul Nicolae în mijlocul copiilor orfani.

Ora 17 — Expoziție de sculptură și pictură religioasă, expune Rîșnoveanu Teofil (student ASE), în holul Teatrului de Stat. • ora 17.15 — În sala Teatrului de Stat va conferența Păr. Prof. Dr. Ilie Moldovan despre: „Tinerete și sărbătoare”, urmat de piesa de teatru „Poveste de Crăciun”, în colaborare cu Liceul de artă, Sibiu.

• ora 20 — În Aula Facultății de Teologie, vor avea loc „Dialoguri de seară” cu Pr. Prof. Dr. Liviu Streza,

INFORMAȚII... INFORMAȚII... INFORMAȚII...

care va prezenta și caseta video cu pictura Pr. ARSENIE BOCA de la Biserica Drăgănescu.

Luni, 7.12.1992 • ora 18 — În Catedrala Mitropolitană va vorbi Pr. Dr. Prof. Măricea Păcurariu, Decanul Facultății de Teologie, despre „Sf. Andrei, Apostol al neamului și patron al Ligii”. • ora 20 — În Aula Facultății de Teologie vor avea loc meditații biblice cu Pr. Prof. Dr. Dumitru Abrudan. (O.T.)

BALUL BOBOCILOR LA ȘTIINȚE

Ediția din acest an va avea loc vineri, 11 decembrie 1992, la Casa de Cultură a Sindicatelor. Pregătirea evenimentului lasă să se întrevadă un spectacol antrenant, cu muzică bună și momente artistice într-adevăr originale.

Și cum la orice bal se alege a regină vom avea și un concurs de Miss, la care vor participa candidate de la toate secțiile facultății (matematică, turism, ecologie, psihopedagogie cibernetică).

Biletele se pun în vânzare începând de luni, 7 decem-

brie 1992.

Veniți, vedeți și... vă distrați.

P.S. Se așteaptă în continuare eventuale sponsori, la telefon 43 32 37. (Se asigură reclamă).

ÎN ATENȚIA AGENTILOR ECONOMICI și a persoanelor ce întocmesc acte de societate

În conformitate cu art. 23 din Legea nr. 31/1990, începând cu data 7.12.1992, Camera de Comerț, Industrie și Agricultură Sibiu acordă avizul pentru înființarea de societăți comerciale cu răspundere limitată, cu capital social de 100 000 lei, numai pentru un singur obiect de activitate. Pentru situațiile când se dorește exercitarea mai multor activități, capitalul social trebuie să fie peste 100 000 lei.

UN NOU TRASEU

Începând cu data de 3.12.1992 — experimental și cu data de 5.12.1992 — definitiv, se dă în exploatare traseul 5 transport de călători cu troleibuz pe ruta: Valea

Aurie — Calea Poplăcii — str. Argeșului — str. Gh. Dima — str. Rahovei — str. Semaforului — ICEMENERG și retur.

TURSIB R.A. urează călătorilor pe acest nou traseu, cu această ocazie, „drum bun” cerindu-le totodată sprijinul în depistarea călătorilor frauduloși. (473)

UN PREOT ORTODOX ÎN GREVA FOAMEI

De câteva zile, în municipiul nostru, protestează, făcând greva foamei, domnul Șerban Paler Maximilian (preot ortodox în comuna Beliu, județul Covasna), împotriva celor care păstoresc parohia din amintita comună, pentru a li se atrage atenția asupra situației materiale precare a sfintei sale. Întrebat dacă până acum s-a găsit cineva, care să se milostivească și să-l asculte, ne-a declarat că a primit un ajutor din partea organizației locale a UDMR. Oare factorii de responsabilitate de la Mitropolia Ardealului nu au timp să-l asculte?

M. BALOMIR

PRETURI ÎN ALB-NEGRU

De luni s-au scumpit televizoarele alb-negru: televizorul Sport — 31 000 lei; televizorul Sirius — 38 200 lei și televizorul Diamant — 39 900 lei. Nu prea știm cu cât s-a scumpit timpul de antenă la Cotroceni!

ȘI PRETURI ÎN CRUCIȘ...

DI. A. Radocea, vicepreședintele Comisiei Naționale pentru Statistică, declară: „Efectul creșterii prețurilor la carburanți (...) este o bombă cu efect întârziat și prelungit. Conform datelor, pentru următoarele două luni, creșterea va fi de 30 la sută”. Conform stilului guvernamental, ne vom uita, mai departe, cruciș...

... NU NUMAI ISTERICHI

„Influențează negativ imaginea României”, a spus dl. Iliescu. Chiar „și România liberă”, care are o ediție în limba engleză, cu articole care sperie lumea. E vorba de „istericii” din Parlament, iar dl. Iliescu a mutat „istericala” prezidențială în... altă limbă. Din păcate pentru dînsul, engleza este de circulație universală...

M. I. SEBASTIAN

Sfântul Ierarh NICOLAE

În pragul iernii, când pădurile desfrunzite și colinele pleșuve îmbracă haina albă a zăpezii — la 6 decembrie — Biserica Ortodoxă prăznuiește pe Sfântul Ierarh Nicolae, arhiepiscopul Mirei Lichiei, făcătorul de minuni.

Acest ierarh este cinstit de poporul român în biserici sfintite cu hramul său și în icoane aflate în multe dintre casele noastre.

Despre istorisirea vieții Sfântului Nicolae și lauda lui în slujba bisericească a pomenirii sale sînt următoarele mărturii:

Sfântul Ierarh Nicolae a trăit în vremea împăraților romani Dioclețian și Maximilian, care l-au prigonit pentru credința creștină și l-au închis în temniță. De acolo a fost slobozit de bine-credinciosul împărat Constantin cel Mare. Strălucind prin viețuire călugărească, a fost ales ca episcop al Mirei din țara Licia. Pentru sfînta lui trăire s-a învrednicit de Dumnezeu cu darul facerii de minuni. În vîrstă înaintată s-a mutat de la cele trecătoare la cele veșnice.

Vrednicia acestui ierarh este recunoscută în cîntarea slujbei sale numită „tropar”, unde este recunoscut ca „îndreptător credinței și chip blîndețelor”. De asemenea s-a dovedit pe sine „învățător înfrînării”, arătînd turmei sale celei cuvîntătoare „adevărul lucrurilor”.

Binefacerea răsfîrîntă asupra vieții acestui sfînt se vede în faptul că, a „dobîndit cu smerenia cele înalte și cu sîrăcia cele bogate”.

În felul acesta și cu aceste lucrări sufletești, Sfântul Ierarh Nicolae a fost, este și va fi pildă vie de urmat în trăirea creștină din toate veacurile.

Cu ocazia încheierii acestor puține rînduri, adresăm ierarhului făcător de minuni rugăciunea cu care se termină cîntarea troparului său:

„Părinte Ierarhe Nicolae, roagă pe Hristos Dumnezeu, să mîntuiască sufletele noastre”. **Pr. I. BUTA**

Calendar creștin

5 decembrie 1992 • pomenirea precuviosului Sava Sfîntul, a Sfîntului Mucenic Ambrozie.

6 decembrie 1992 • pomenirea celui între Sfînți a Părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul Mirelor Lichiei, făcătorul de minuni.

7 decembrie 1992 • pomenirea Preacuviosului Ambrozie Episcopul Mediolanului, a Sfîntului Mucenic Achinodor și a Sfîntilor 300 de Mucenici din Africa săvîrșiți prin sabie. Tot astăzi pomenirea precuviosului Pavel Monahul și Ascultătorul.

CASA HERMES

Prima expoziție de etnografie universală din țara noastră a fost vernisată la data de 18 septembrie 1992, prilej cu care a fost inaugurat localul expozițional al CASEI HERMES (Sibiu, Piața Mică, nr. 11) — actualul sediu al Muzeului de Etnografie Universală din cadrul Muzeului Civilizației Populare „Astra” Sibiu.

Săpăturile mecanice și arheologice efectuate în spațiile pivniței actualului Muzeu Etnografic atestă existența unei construcții vechi din lemn — sec. XIII—XIV, în interiorul căreia s-au găsit urme de ceramică gulerată („Kragenrandkeramik”), precum și urme ale unei construcții din piatră datînd aprox. din sec. XV. Mărturiile descoperite fac referire la clădirile care astăzi nu mai există, acestea fiind demolate cel târziu în 1865, cu ocazia construirii actualei clădiri de

către Asociația Micilor Meseriași.

Actuala „Casă Hermes”, denumită inițial „Casa Asociației Micilor Meseriași” („Bürger — und Gewerbeverein — Haus”) a fost construită între anii 1865—1867 și inaugurată la 24 noiembrie 1867, devenind sediul administrativ al acestei Asociații, precum și un loc destinat desfășurării unor activități diverse, cum ar fi cele de club, bibliotecă, școlarizare a copiilor și expoziții de produse meșteșugărești.

Deși nou construită în sec. XIX, pe fundalul unor mărturii relativ puține ale construcțiilor anterioare (o construcție din lemn, o construcție din piatră, urme de ceramică gulerată, fragmente din zidul de bază din partea de vest), clădirea prezintă importanță din punct de vedere istoric prin faptul că este situată în partea centrală cea mai veche a orașului Sibiu și, totodată, pe considerentul că, odinioară, aici au locuit personalități ale vremii — comiți ai sașilor, judecatori regali — sec. XVII—XVIII. Acest fapt este atestat de cele trei plăci din piatră, aplicate ulterior pe pereții care separă holul din partea de vest, al noii clădiri, care fac referire la proprietarii vechii clădiri, anterioare Casei Asociației Micilor Meseriași, respectiv actualei Case Hermes.

Pe placa din mijloc se află sculptat blazonul fostului comite al sașilor, Johannes Lulay. În partea dreaptă și stîngă, se află două plăci inscripționate — cea din stînga indică ANNA MARIA FRANKLIN / GEBORNE / ROSENAURIN, iar cea din dreapta VALENT: (IN) FRANK / JUDEX REGIUS / ANNO 1695 / DIE 6 IUNII /.

Din punct de vedere arhitectural, construcția aparține stilului neogotic (încăperi boltite, pivniță boltită, intrare boltită acoperită). Fațada și

compartimentarea apartin, de asemenea, noii clădiri. Fiind o clădire reprezentativă pentru arhitectura neogotică, se poate afirma că în perimetrul zonei „Piața Mică”, Casa Hermes se impune prin verticalitatea și eleganța tinutei, imprimînd o notă aparte în contextul ansamblului arhitectural.

Denumirea simbolică de Casa Hermes pentru fosta Casă a Asociației Micilor Meseriași a fost dată în perioada de după cel de-al doilea război mondial, prin asociere cu denumirea și semnificația Zeului Hermes din mitologia greacă — ca zeu al comerțului — avînd în vedere că aici a fost sediul breslelor și că, în Evul Mediu, Piața Mică era locul de vînzare a produselor meșteșugărești.

În ultima perioadă, clădirea a avut diferite destinații și, abia în anul 1990, a devenit sediu al noului Muzeu Etnografic, dobîndindu-și adevărata menire de propagare a valorilor autentice de civilizație materială și spirituală.

Se poate constata o evoluție ciclică sub raport calitativ, prin ceea ce a semnificat momentul „primei inaugurări” a Casei Asociației Micilor Meseriași la 24 noiembrie 1876 și prin ceea ce a marcat nou — după 116 ani — momentul „cele de a doua inaugurări” a Casei Hermes cu ocazia vernisajului expoziției „Din creația artizanală a popoarelor lumii”, la 18 septembrie 1992.

Mergînd pe linia unei evaluări comparative, în plan diacronic, se poate vorbi de o reconsiderare a condiției culturale și a rolului instructiv-educativ al acestui edificiu, prin transformarea lui într-un lăcaș de cultură de sine stătător, devenit cadru larg deschis de receptare valorică a fenomenelor de cultură și civilizație și, implicit, de modelare și formare a personalității umane.

Monica BERGHEZAN

CINEMA — actori și roluri

Îndrăgostiții din „Amantul”

De luni, la Sibiu, un nou film. Un film de dragoste, după romanul autobiografic al celebrei prozatoare și cineaste franceze Marguerite Duras. Realizat de un maestru, regizorul Jean Jacques Annaud. Cinefilii îl știu. Au auzit, poate, de în căutarea focului; au văzut, probabil, la video, Numele trandafirului; în mod cert nu le-a scăpat, anul trecut, Ursul. Dar nu le sînt deloc cunoscute numele din fruntea distribuției — Jane March, interpreta tinerei franțuze de 15 ani și Tony Leung — actorul care-l joacă pe chinezul elegant și bogat de care se îndrăgostește adolescenta. Cine sînt ei?

Jane March — era o englezoaică de 17 ani. Annaud a descoperit-o în paginile unei reviste de modă. Se născuse

la 20 martie 1973, la Edware, lângă Londra. Copilăria petrecută în suburbie a determinat-o să încerce să evadeze. La nouă ani, intuindu-și calitățile speciale, visează să danseze, să joace, Perseverează, se pregătește, încearcă. La patrușprezece ani cîștigă un concurs „vreau să devin manechin”. Sfidînd imposibilul, pleacă la Londra și se prezintă la o agenție. Constată apoi că agenția era specializată în fotografii cu busturi dezgolite, dar că se convertise în domeniul modei! Fotografiile lui Jane sînt difuzate, observate și astfel se naște o carieră. Pînă cînd Jane să pătrundă, la 20 martie 1990, în camera unde Annaud trecea în revistă candidatele pentru rolul „Tinerei”, acesta văzuse, răbdător, 500 de casete video cu tinere actrițe, făcuse o

primă selecție în care intraseră 150 de fete. Nu găsise însă interpreta potrivită. Jane March l-a fascinat. Nu prin frumusețe. Prin prezență, prin profunzime, prin preocupare. A înțeles că ea este cea născută să dea viață personajului, ea, adolescenta care știa deja atît de multe despre precaritatea lucrurilor, tinăra fragilă și ambițioasă, speriată de viață și gata să facă orice ca să și-o schimbe. Și cred că e un noroc pentru film, pentru noi, că ea rolul a fost încredințat tinerei englezoaice și nu consacratei Isabelle Adjani pe care o dorise Marguerite Duras. Și, incontestabil, un noroc pentru Jane, care își vede răsplătita tenacitatea cu care și-a urmărit realizarea viselor. Va fi o nouă stea?

Dar cine este partenerul ei? Despre Tony Leung — într-un număr viitor.

N. MOT

Luni, 7 decembrie 1992

14,00 Actualități; 14,10 Calendarul zilei; 14,20 Video-sa-

telit; 15,20 Avangremiera săptămîinii; 15,40 Copii noștri — viitori muzicieni; 16,00 Cheia succesului; 16,30 Confluente; 17,00 Actualități; 17,05 Emisiunea în limba maghiară; 18,35 Pro patria; 19,30 Desene animate; 20,00 Actualități; 20,30 Această Poartă a Creștinătății. Ultimul episod; 21,05 Tezaur; 21,25 Studioul „E”; 21,50 Teatru TV: SCARPINO, după J. B. Molière; 23,45 Actualități.

S. R. L.

str. Samuel Brukenthal nr. 2,
tel. 41 81 08; 41 59 98; 41 52 10;
41 81 18 (prefix 92)

Redactor șef: Traian Suciu • Secretari redacție: Ioan Ro-dean, Eugen Săucea • Redactori: Gabriela Bălan, Natalia Droc, Lucian Filip, Marius Gheorghiu, Ion Gîrnod, Ștefan Mihai, Ovidiu Tomulețiu • ISSN 1220 — 8124 •

Tiparul: POLSIB S.A. Sibiu

Apel către bătrâni, cei trecuți de a doua vîrstă și chiar mai aproape de ea

Nu e chiar ușor să te adresezi celor care pînă la o vîrstă au spus pentru tine: asta e Bine, cealaltă e Rău, făcînd dreptate momentelor de impas ale vieții. Și apoi nu poți stabili cu certitudine unde se sfîrșete tinerețea și unde începe bătrînețea. Sau, cel puțin, cînd anume ai devenit matur. Unii rămîn copii pînă la moarte. Aici e vorba de experiența celor trei ani trecuți de la Revoluție. Perioadă în care fofilările, piruetele, sustragerile nu au prea ținut, fiind vorba de o situație limită, cînd pe tine însuși, ca individ, nu te prea puteai trișa. Pe vremea lui Ceaușescu, scuzele încăpeau: se putea plăti cu viața. Și precum Galilei, e de înțeles că majorității îi era la îndemînă să spună că pămîntul stă. Despre „cadavrul din dulap” — nu mai bine. Acel „am trăit”, al lui Sieyes, ascuns în perioada cea mai critică a Revoluției Franceze, nu mai e valabil. Dar acum cînd nu e probă de cine știe ce curaj să strigi ceva cu un megafon în Piața Mare, cum justifici trucul existențial? Corijența la acest examen, cînd trebuia să fii tu însuși? Asta, sau asta? Ori, poate, asta și asta și alaltă și toate la un loc... Doamne ferește de vreun reproș. Dimpotrivă, au rămas atîția demni, decenti și corecți cu ei înșiși, față de mulți demagogi zgomotoși.

Aici, după trei ani de proiecte, avînturi și idealuri înecate de idei sau fapte, apelul e către ceilalți: bătrîni trecuți de a doua vîrstă, sau chiar mai aproape de ea. Cei care pe vremea Odiosului ne învățau să ne „descurcăm”. Dedați compromisiurilor, care atunci se numeau maturitate. De unde atîta lăcomie, le ei, și acum? De ce, ca niște lăcuste, năpădesc totul și nesățiu îi dau la o parte pe tineri din administrație, inițiativă economică, politică, cultură? Aceștia nu le revendică neapărat locul. Doar decizia efectivă alături de ei. Dacă nu vor face bine, se vor exclude singuri. Demagogia gerontocrației întrece orice limite și e cea mai grețosă: am asistat la o sedință a unor partide politice, unde „bătrînii pămîntului” urlau sus și tare că „trebuie să susținem tineretul, că el e viitorul”, în timp ce prin colțuri spuneau „răbdare, aveți în față toată viața”.

Ei bine, nu știu dacă tinerii mai au în față toată viața (oricum, au îmbătrînit în aniiăștia. Arată bătrînicioși, aduși de spate, stresați și oricum nu atît de bine ca tineretul din vest). Nu vor viitorul, ci prezentul. Nu mai au timp să aștepte, că se duce dracului toată coșmelia.

Apelul este, de aceea, pentru a le da decizia efectivă. Lăsați destinul și pe seama lor. Lăsați-i să conducă efectiv partidele politice. Să intre în administrație. Să aibă firme. Altfel, îi veți obliga la o alternativă dureroasă: să vă dea la o parte, brutal sau prin viclenie (fără experiență de partid comunist) deci, fiind mai diabolici decît voi. Sau, să părăsească pentru totdeauna „viitorul” din România pentru „prezentul” din SUA, Canada, Australia etc., unde nu li se spune să aștepte. În cazul ăsta România va ajunge o țară bătrînă, iar voi vă veți stinge într-o putere și tristețe. Încet, încet... Lucian FILIP

Instantanee medievale

(Urmare din pag. 1)

superioare nivele găsim de regulă cele mai mari gunoaie. Mizerii mai sînt însă destule și la celelalte nivele. Inclusiv al nostru (e vorba de nivelul de trai!) a devenit de-a dreptul mizerabil. Așadar, e o chestiune care probabil că nu mai preocupă pe nimeni. Totuși, pe cei interesați îi asigurăm că strada Gheții are suficiente gunoaie, la ambele sale segmente. Așteptăm cu încredere pe cei care pot să... spargă ghiata! Nu de alta, dar prea face notă discordantă cu zona Pieței Șaguna, în care se împletesc atît de armonios medievalul cu modernul și în care totul strălucește de curățenie.

● Alimentara cu autoservire nr. 2 (str. 1 Decembrie nr. 23) este de departe cea mai slab aprovizionată din cartierul Gura Cîmpului. Spațiul afectat autoservirii a fost redimensionat tocmai datorită disfuncționalității în aprovizionarea cu produse alimentare de strictă necesitate (conserve, paste făinoase, ouă, sare, etc.) în timp ce raioanele de mezeluri, lactate și dulciuri se arată a fi cu adevărat... sexy! Adică goale-puscă. Poate că dacă la fel ar fi și vinzătoarele ar atrage mai mulți clienți. Așa însă...

● Din lipsă de ambalaje, la Centrul de achiziții sticle și borcane din cartierul Gura Cîmpului, nu se primesc de mai multă vreme nici borcane și nici sticle de o jumătate de litru. În schimb se primește (de la Oradea)... ulei comestibil rafinat din floarea soarelui atît de necesar în orice gospodărie. Este fără îndoială cea mai dură replică dată „Civita-Com”-ului (fostă ICSAAP) care probabil că mai nou se arată preocupată de achiziționarea și comerțu-

lizarea prezervativelor!

● Lipsa tuturor sortimentelor de pîine la sfîrșit de săptămînă nu mai reprezintă pentru nimeni o noutate. Cozile interminabile au devenit un peisaj familiar pentru cetățenii urbei. E firesc deci ca orice inițiativă privată în acest sens să fie considerată mai mult decît benefică. Urmarea acestui fapt au apărut deja o serie de centre ambulante de desfăcere a acestui produs: dughene, tarabe, mese sau mai nou... portbagaje. Pîinea achiziționată de la „centrul” nr. 5-MS-5526 situat în fața pieței agroalimentare intrunește toate condițiile organoleptice: miroase a praf, are aspect de cauciuc și

gust de... benzină. Probabil din acest motiv are și prețul de 160 lei!

● Strada Tineretului nr. 5 este adresa... preistoriei. O „grotă” masivă cu trei nivele adăpostește în prezent peste 200 de suflete. Infiltrația, condensul, conductele sparte din care apa menajeră se revărsă în șuvoaie, mirosul pestilențial, frigul și umezeala din garsonierele sordide și de pe paliere, ne duc invariabil cu gîndul la epoca de piatră. Lipsesc din peisaj doar stalactitele și stalagmitele. Însă cu puțină... șansă se pot forma chiar în iarna aceasta. Cine reușește să ne convingă că ne aflăm totuși în anul de grație 1992?

NOTE

OSPĂTĂRIE PE ULICIOARĂ

În dimineața de 3 dec. a.s. la ora 8,50, mesele din fața restaurantului „Bufnița” erau dispărute. Poate a făcut ospătarul pneumonie, poate a înghețat muștarul, poate cineva a șterpelit mobilierul de tip expres de la înălțimea căruia sînt ținuți la respect cîinii orfani și bătrîni, ce abia mai pot să molfăie pielite de crenvurst. Oricum, ele pot să reapară odată cu o căldură de Doamne-ajută, dar respectivul aspect cîrnăresc nu aduce deloc a cafenea pariziană.

ABISALUL CANAL

La semafoarele de la incrușarea bulevardului Mîlea cu str. Iorga a dispărut un grătar de canal. O mică economie de curent stradal și un picior pogorît de pe trotuar,

ar putea s-o sfîrșească abisul, tușînd, miezul fierbinte al Pămîntului. Nu mai spun de autoturismele aflate în posibilitatea de a se trezi cu trei roți în sus. Dacă aici, cînd plouă, se zămislea Marea Caspică, acum sînt adresate rugăminti divinității să dea un îngheț străsnic, care să acopere gaura cu cleștar. Asta pare unica speranță.

UNDE NE AJUNG MUNȚII

Între strada Morilor și Soseaua Alba Iulia au apărut munți de nisip. Pesemne, dacă scapă un TIR din carosabil, să pice pe „puf”. Ori, poate, de e lunecus, să ia șoferii prizant cu lopata. Numai că, după cum avem la cunoștință, nisipul ăsta stă în lăzi ca alimentele subvenționate, să nu-i vină, cumva, să se întoarcă la piatră. Dar mai știți, mult n-ar lipsi ca undeva, pe aproape, să fie o vilă-n născare.

ZADIG

VASILE AVRAM ZEUL din LABIRINT SIBIU, DECEMBRIE 1989

Atunci, în seara zilei de 21 decembrie, a căzut în acel loc și trupul lui Vasile Diaconu — un tînăr de 33 de ani, originar de pe plaurile Moldovei, tată a doi copii, cel mai mare de opt ani, cel mic de abia doi ani. Pornise și el la manifestare împreună cu colegii de muncă de la Independența...

Certificatul medico-legal suna sec: „Moarte violentă — hemoragie externă consecutivă unei plăgi împușcate a coapsei drepte, cu leziunea arterei femurale. Direcția de tragere a fost din partea dreaptă a victimei”. Din informațiile celor de la morgă, reieșea că fusese găsit mort la intersecția străzilor Moscova și Armata Roșie, în noaptea de 21 decembrie. Unii colegi susțin totuși că l-ar fi văzut pe stradă și în ziua de 22. Confuzie? Dublură? Renghi al destinului? Tăinuire a adevărului?

VIII — PALTONUL LUI SOBIUS

Pentru familia Sobius din Cîsnădie, ziua de 21 decembrie părea a nu se deosebi cu nimic de celelalte. Soția venise de la serviciu, de la Sibiu, și îi povestise soțului cum și acolo a ieșit lumea în stradă și cum colegile de muncă se vorbiseră să se îmbrace în negru, în memoria victimelor de la Timișoara. El asculta liniștit și tăcut, mulțumindu-se din cînd în cînd cu cite o replică aprobatoare sau cu cite un comentariu scurt și neutru.

În timp ce povesteau, a venit la ei în vizită mama. Era puțin îngrijorată, zicea că pe stradă s-a întîlnit cu celălalt

fiu al ei, care i-a spus că lumea începuse să se adune în centru, pentru a urma exemplul celor de la Timișoara și Sibiu. „Nu cumva să ieși din casă, l-a avertizat ea pe Tibor, că mă tem să nu se întîmple ceva rău”. A stat ce-a stat, apoi s-a înapoiat acasă la ea, condusă de fiu și de noră. Pe drum i-a rugat din nou să alba mare grijă. „Fii liniștită, mamă, a replicat el, nu se întîmple nimic”.

După ce s-au despărțit, el a rămas în centru, iar soția s-a întors acasă, și s-a apucat de treburile gospodăriei. Era atît de ocupată, încît nici nu s-a gîndit la ce s-ar putea petrece în oraș.

După vreo oră-două, a venit în vizită un prieten al băiatului lor cel mare.

— Ce-i prin oraș? l-a întrebat ea într-o doară.

— Ce să fie, lume multă, discuții...

— Pe nen-tău Tibi l-ai văzut?

— Văzut.

— Ce face?

— Stă de povești cu niște oameni.

— Unde?

— În centru.

A văzut apoi trecînd prin fața casei o coloană de demonstranți. Păreau pașnici și nevinovați, nu făceau decît să mărșăluiescă și să strige lozinci. Va fi fost și Tibor printre ei? Poate. Sociabil cum era, cunoscut și apreciat de multă lume din Cîsnădie nu numai pentru talentul lui în timplărie și modelaj ci și pentru activitatea de alpinist-salvamentist, se va fi întîlnit cu prieteni, să mai schimbe cu ei impresii.

Și totuși, la un moment dat răzbătu pînă acolo nu numai rumoarea străzii, ci și zgomotul

motul cîtorva focuri de armă. O tresărire, un gînd rebel îi străbătu creierul, dar îndată se autolînști, știindu-l pe Tibor om calculat și serios; în nici un caz nu s-ar expune inutil riscului.

Pînă cînd a intrat pe ușă băiatul cel mic. S-a oprit în prag cu o mină speriată, cu ochii încercînd să-și găsească un suport undeva în tavan.

— Mamă, mă tem că s-a întîmplat ceva rău cu tata...

— Cu tata? Ce vrei să spui?

— Nu știu dacă era tata sau unchiul, dar oamenii spuneau...

— Cine spunea?

— Oamenii adunați în fața miliției. Spuneau că a fost împușcat...

— Împușcat?

— Și că l-au transportat la spital...

Cum putea să creadă? Poate

te că totuși copilul se înșeală. Poate că e vorba de altcineva. Ori poate că a alunecat și a căzut, iar oamenii crezuseră... L-a trimis pe băiatul cel mare să afle amănunte, iar ea a lăsat totul baltă și s-a îndreptat spre spital. Băiatul s-a strecurat prin mulțimea adunată în preajma miliției pînă a întîlnit o cunoștință, o fată care ținea în brațe un palton. A tresărit cînd l-a văzut: era paltonul tatălui său.

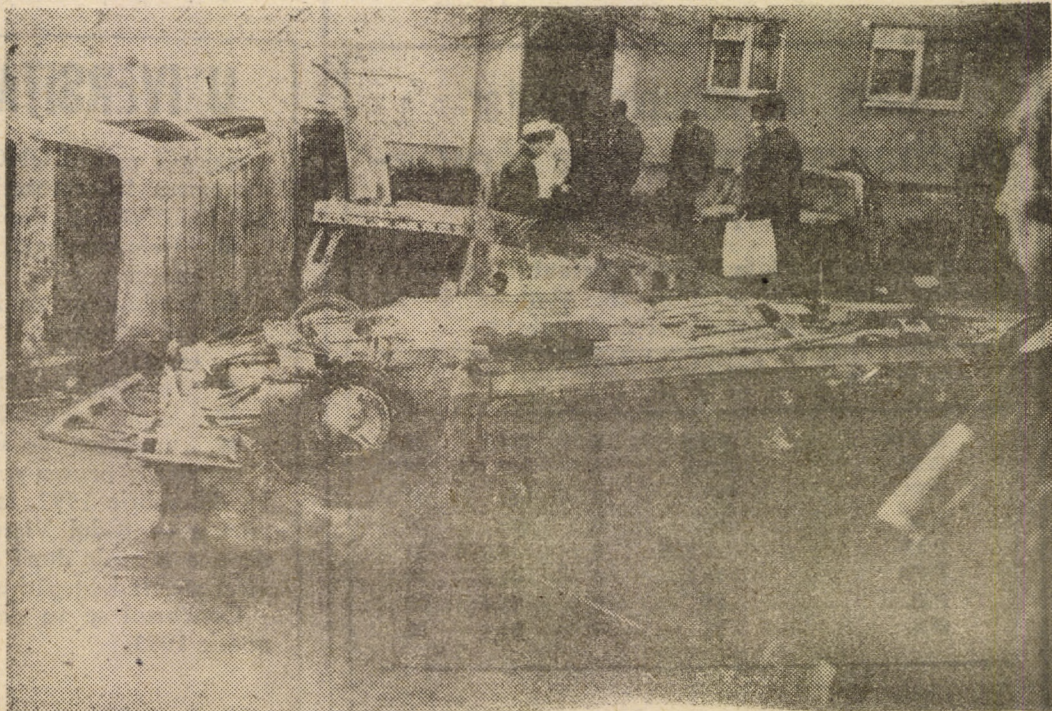
— L-am adunat de pe jos, îi explică ea întinzîndu-i-l. Oamenii l-au dezbrăcat să vadă cit e de grav.

Cînd i-a trecut paltonul în mîini, băiatul a văzut că brațele și pieptul fetei rămîn pătate de sînge. Prin urmare, rana sîngerase abundent, de vreme ce se îmbibase pînă și paltonul. A întrebat-o cum s-a întîmplat.

— Nici eu nu știu precis, spuse fata. Stăteam în mulțime, uite-acolo în parcare de lingă miliție, și priveam cum băieții încearcă să forțeze poarta. Am auzit deodată citeva împușcături, apoi am simțit cum cineva se prăbușește în spatele meu. M-am întors și l-am văzut pe taică-tău căzut la pămînt. Cei din jur au sărit și l-au ridicat în brațe. Singera în două locuri: la abdomen și la genunchi. L-au dat jos paltonul și au încercat să-i oprească hemoragia, dar a fost imposibil. L-au transportat cu brațele la medic.

Cînd băiatul a ajuns la spital, a întîlnit acolo și pe mamică-sa. Medicul o anunțase deja că soțul ei era mort și arătase și o bucată de glonț pe care o extrăsesese din rotula genunchiului.

(va urma)

Mica publicitate

PIERDEȘI

• Pierdut legitimație elev pe numele Ciobanu Eugenia, eliberată de Grupul școlar sanitar Sibiu, Școala postliceală. O declar nula. (1636)

DIVERSE

• Adaptez sonor televizor. Telefon 42 60 78. (1626)
• Căutăm femeie îngrijire fetiță 5 ani. Telefon 43 86 77. (1629)

ANIVERSĂRI

Cu ocazia numelui, de Sf. Nicolae redacția ziarului „21-RADICAL” îi doarește domnului prof. NICOLAE POP multă sănătate, fericire alături de cei dragi. „R”

Surioara și părinții îi urează sănătate, succes la „La mulți ani!” lui COSMIN TILEAGA, care împletește duminică al 18-lea trandafir în buchetul vieții. (1633)

COMEMORĂRI

Cu durere în suflet amintim că se împlinesc 10 ani de când ne-a părăsit dragul nostru soț și tată

ION MUNTEANU

Îi vom păstra neștearsă amintirea.

Filofteia Munteanu — soție, copiii și nepoții (1632)

Cu nemărginită durere amintim tuturor acelora care l-au cunoscut și l-au iubit că se împlinesc 6 săptămâni de la trecerea în neființă a celui care ne-a fost fiu, frate și cumnat

prof. CONSTANTIN DRAGOIU (Tică)

Comemorarea are loc astăzi, 5 decembrie 1992 ora 14,30 la Eșerica din groapă (str. Justiției).

Familia (1637)

Unde vom merge la sfârșit de săptămână?

Mijlocul acestei săptămâni a fost cu multe satisfacții pentru sportul sibiuan. O miercuri în care am întâlnit spectatori fericiti, fotbalisti și baschetbaliști ne-au adus bucurii, pe care le-am dori cit mai dese.

Pe „Municipal” două reprize de fotbal diferite, la pauza meciului făcându-ne destule socoteli, privind perspectivele echipei noastre. Intrați în teren, după o pauză de muștrulă, interștii au arătat o altă față, cu un Maier din ce în ce mai lucid, servind ca pe tavă mingi pe care scriau gol, cu mijlocași avansați mai mult în terenul oaspeților, interștii au punctat de trei ori, goluri ce se pot înscrie în topul celor mai frumoase ale anului 1992.

După un prinz servit în fugă și o cafea băută în picioare, din nou prezent la un regal sportiv. Cu o oră înainte de începerea meciului, sala CSS era „plină ochi”, galea sibiuană își făcea încălzirea, iar pe marginea terenului, multe persoane al căror loc este în tribună, (cînd vor înțelege organizatorii acest lucru?), partida de baschet ne-a oferit un nou prilej de bucu-

rie. Băieții noștri, imbatabili în jocurile de acasă, au fost din nou la înălțime. Este drept că echipa bucureșteană a rămas doar o amintire, în lotul ei btărinii sînt la mare preț. Dar să nu minimalizăm jocul bun al sibiienilor, superiori la toate capitolele. În drumul spre titlul de campioană, pentru sportivii noștri este necesară o mobilizare mai mare pentru cîștigarea unor partide și în deplasare, altfel visul n-o să se poată transforma în realitate.

Așadar, în luna sfîrșitului de an, manifestările sportive încep să se rărească, vacanța pentru sportivii sibiieni se profilează la orizont.

Duminică — 6 decembrie 1992

HANDBAL — DIVIZIA B (f, m) — Sala Armatei — orele 10; 11,30.

TEXTILA CIBNADIE — REMIN DEVA

ASA CARPAȚI MIRSA — VICTORIA DROBETA TUR-NUL SEVERIN

Fotbal — Divizia B — teren COMPA — ora 11
SOIMII COMPA SIBIU — CSM CARANSEBES

M. BALOMIR

Timpul probabil

În următoarele 2 (două) zile, vremea va fi caldă pentru această perioadă, cu cerul mai mult acoperit. Local va ploua, iar la munte va ninge. Vîntul va sufla moderat, la început din sud, apoi din vest. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 0 și -3 grade, iar cele maxime între 6-10 grade. Stratul de zăpadă măsoară la Bilea Lac 39 cm.

Meteorolog de serviciu: Popescu IULIAN

Casa de schimb valutar Bucharest Exchange House- Agenția Sibiu

avînd puncte în Piața Mare și Parcul Tineretului, deschise zilnic între orele 8-20, sîmbătă 8-11, vă oferă cel mai avantajos schimb valutar.

MONEDA	Cumpărare — lei —	Comi- — sion —	Vînzare — lei —	Comi- — sion —
U.S.D.	438,6	0	438,6	29,99
D.M.	277,4	0	277,4	29,99
F.S.V.	305	0	311	30
L.S.	665	0	679	30
L.IT	0,308	0	0,314	30
F.F.R.	79,9	0	81,5	30
F.B.	13	0	13,4	30
©.S.	38	0	39,4	30

— 471 —

Fruntași în cereri de azil!

• Cifre, informații și declarații din surse oficiale germane, din presa occidentală și din mediile de azil.

• Autenticitatea lor este deplină.
• Totul este de ultimă oră; citind vă veți convinge.

Serviciul federal pentru recunoașterea refugiaților străini

A înregistrat în luna octombrie 1992 un număr de 48 985 cereri de azil (în luna precedentă fuseseră înregistrate

45 779 cereri de azil).

Principalele țări de unde vin aceștia sînt:

ȚARA	Număr persoane	
	în luna septembrie	în luna octombrie
România	15 007	17 240
fosta Iugoslavie	9 402	7 617
Bulgaria	5 184	4 669
Turcia	2 807	2 053
Algeria	1 352	935
fosta Uniune Sovietică	1 054	1 054
Vietnam	1 188	1 007
Zair	1 004	774
India	902	701
Ghana	830	711

Numărul cererilor de azil înregistrat în octombrie este cel mai mare de pînă acum (numărul record a fost înregistrat în iulie 1992: 46 496). Pe primul loc se situează din nou solicitanții de azil din România.

Din fosta Iugoslavie au ve-

nit în total 9 402 solicitanți de azil, din care 103 din Croația, 2 din Slovenia și 1 357 din Bosnia-Herțegovina, precum și 7 940 (= 84 la sută) din celelalte regiuni ale țării.

În primele zece luni ale acestui an au cerut azil 368 536 de străini, n comparație cu

cifrele anului precedent (ianuarie-octombrie 1991: 203 321 solicitanți de azil) aceasta înseamnă o creștere de peste 81 la sută.

În luna octombrie, Serviciul federal a verificat cererile a 16 362 de persoane. A fost acceptat un număr de 708 persoane (4,3 la sută), respinse 11 597 persoane (70,9 la sută) și rezolvate în alt mod cererile a 4 057 persoane (24,8 la sută).

Între ianuarie-octombrie, Biroul federal a verificat cererile a 171 715 persoane. S-a acordat dreptul de azil unui număr de 7 766 persoane. Aceasta reprezintă un procentaj de 4,5 la sută. Au fost respinse 130 357 persoane (75,9 la sută). Cererile unui număr de 33 592 de persoane au fost rezolvate în alt mod.

Referitor la cifrele mai sus menționate privind solicitanții de azil, ministrul federal de interne, Rudolf Seiters a declarat: „o schimbare a Constituției nu rezolvă toate problemele. Dar noua cifră record a solicitanților de azil dovedește din nou că, dacă nu vom schimba Constituția, vom fi depășiți de probleme”.

(„Cifre privind solicitanții de

azil” — octombrie 1992)

Ion UNGUREANU

Eliberare prin ocupație

Prin anii '70 expansiunea comunistă atînsese apogeul. Guverne comuniste s-au instalat în țări ca Etiopia, Somalia, Mozambic, Angola etc. și s-au menținut la putere cu „sprijinul frătesc” al armelor și armatelor URSS, Cuba și al Pactului de la Varșovia. După dezmembrarea Pactului și prăbușirea economică a „frăților”, cum era și firesc a urmat sistarea „ajutoarelor” din partea acestora, lucru care a dus la anemiarea acestor dictaturi „originale”. După aproape două decenii de conducere populară foamea, războiul și haosul au devenit definitorii pentru aceste state africane, odinioară prospere. Situația din Somalia a

ajuns astăzi atât de critică încît s-a impus analizarea ei în cadrul Consiliului de Securitate al ONU. Tentativele de a trimite ajutoare umanitare au eșuat, datorită blocării și traficării acestora de către diferitele bande înarmate ale „celor mai buni fii ai poporului” — care preferă să-și ucidă prin foamete populația, decît să părăsească puterea. Există două alternative de soluționare a situației, ambele constînd în ocuparea completă a țării. Prima opțiune constă în trimiterea unei forțe multinaționale ONU, care însă ar implica pierderi mari și rezultate nesatisfăcătoare (după cum opiniază specialiștii militari) iar a doua

ar fi trimiterea unui contingent compact de trupe ale SUA care (după opinia acelorași specialiști) ar avea un efect mai mare datorită unității de comandă și acțiune. În prezent oțeva mîi de soldați americani se îndreaptă spre Somalia, așteptînd să li se dea lumină verde din partea Consiliului de Securitate pentru a interveni. Nu este exclus ca această acțiune să constituie o repetiție generală pentru o acțiune similară în Iugoslavia, unde intervenția forțelor multinaționale ONU nu a dat încă rezultatele așteptate.

Marius GHEORGHIU

Belgrad — Campania electorală este în plină desfășurare în Iugoslavia. Buletinele de știri sînt precedate de propagandă electorală. Partizanii lui Miloșevici îl con-

tă pe pretendentul la președinția Serbiei, californianul Panici, conform legii electorale care interzice candidatura pentru cei care nu au rezidența cel puțin un an în Serbia ori Panici este aici numai din iunie a.c. Lui Panici i s-au oferit 48 ore pentru a face contestație dar dacă o va face va fi inutilă deoarece președintele Curtii este același cu președintele comisiei electorale care a emis legea electorală. Miloșevici este sigur că va fi unicul candidat pentru alegerile anticipate din 20 decembrie a.c. În portul

Apatin (Voevodina) din Serbia, nava românească „Drăgășani” cu cele 6 șleupuri rămîne în continuare reținută. După cum relatează ziarul francez „Le Monde” (3.12.) Bucureștiul a evitat să facă publicitate incidentului care afectează relațiile bune cu Serbia. Astfel deși actul de piraterie s-a produs sîmbătă 28.11, el a fost făcut public de România numai miercuri 2.12. La Porțile de Fier, deocamdată eluzele sîrbești rămîn închise pentru vasele românești. Serbia a și anunțat deschis că aceste represalii vor înceta după ce sînt lăsate libere cele trei nave sîrbești din Galați și alte 7 la Giurgiu.

UNIVERSITATEA DIN SIBIU

angajează prin CONCURS personal tehnic pentru deservirea laboratoarelor din cadrul FACULTĂȚII DE INGINERIE, după cum urmează:

- 1 tehnician gr. IV — programarea calculatoarelor;
- 1 tehnician gr. IV — electronist-calculatoare;
- 1 laborant gr. I — tehnică de calcul-programare;
- 1 muncitor gr. V — electromecanic;
- 1 muncitor gr. V — hidraulician mașini-unelte;
- 1 muncitor gr. V — lăcătuș.

Înscrierile pentru concurs se fac în intervalul 14—18 decembrie 1992, la secretariatul Facultății de Inginerie — B-dul Victoriei nr. 5—7. Candidații vor depune o copie după diploma (certificatul de absolvire) atestînd pregătirea profesională.

Concursul se va desfășura în intervalul 4—8 ianuarie 1993.

FLASH

• Primul congres al comunistilor ruși are loc astăzi și mine. Ziarul „Pravda” a comunicat un apel tuturor comunistilor, că a venit timpul de acțiune pentru reconstituirea Partidului Comunist. Se așteaptă participarea a 200 delegați. • Höncker (fostul lider comunist, 80 ani) a vorbit trei sferturi de oră la Tribunalul care-l scuza de omucidere, fiind întrerupt de aplauzele simpatizanților comunisti. El a caracterizat procesul „ca o farsă și un spectacol politic, o parodie de justiție deoarece cei 13 germani imputați încercau să fugă ilegal din țară. • Parlamentul israelian lucrează la aprobarea a două legi: legalizarea prostituției și desființarea legii ce interzicea accesul israelienilor la membrii OEP.

Rubrică de Emil PORIME

— 474 —